

Fractie	#	Vraag/input	Antwoord/reactie
GroenLinks	1	<p>Opwaarderingsverzoek: GroenLinks wil dit stuk opwaarderen omdat uit de Statenbrief van GS blijkt dat gemeenten wederom achterlopen bij de voortgang van de realisatie van de taakstelling met betrekking tot een van de kwetsbare groepen in onze samenleving.</p>	
	2	<p>We hebben de volgende vragen:</p> <p>Welke verklaring is volgens GS voor deze achterstand te geven? Is het niet zo dat vanuit artikel 1 van de Grondwet, het materiele gelijkheidsbeginsel én het mensenrechtelijk kader te rechtvaardigen is dat sommige groepen voorrang zouden moeten krijgen, ook als het gaat om de huisvesting van vergunninghouders?</p>	<p>Voor de meeste gemeenten geldt dat zij in de eerste helft van 2021 (2021-1) een achterstand hebben opgelopen, waarvan het tijd kost om deze weer in te lopen. Deze achterstand komt voort uit de verdubbeling in taakstelling tussen de tweede helft van 2020 (2020-2) en de eerste helft van 2021. Gemeenten moesten met weinig vooraankondiging twee keer zoveel plekken vinden, en slaagden daar niet gelijk in. Daar komt bij dat de taakstelling ook in de tweede helft van 2021 én de eerste helft van 2022 hoger lag dan de jaren daarvoor.</p> <p>Intensiveren op de huisvesting van vergunninghouders is een tijdrovend proces. Gemeenten hebben tijd nodig gehad (en nog steeds nodig) om bij te schakelen. Dat is ook gebeurd: Terwijl in 2020-2 nog 478 vergunninghouders een woning kregen, was dit in 2021-1 al 719, in 2021-2 917 vergunninghouders, en ook in 2022-1 (ondanks de extra taak voor opvang van Oekraïense vluchtelingen) 832 vergunninghouders.</p> <p>Volgens recente cijfers (stand op 28 november 2022) zijn er in de tweede helft van 2022 zelfs al 1292 vergunninghouders gehuisvest, terwijl er nog een ruime maand te gaan is. Al dit tempo doorzet, hebben gemeenten in januari meer dan 100% van de totaalopgave (taakstelling en achterstand) gerealiseerd. Gemeenten maken dus goede vooruitgang op deze lastige opgave.</p>
	3	<p>Dit terwijl de opvang en huisvesting van Oekraïense vluchtelingen op bewonderenswaardige wijze voorspoedig is verlopen. Is GS het met GroenLinks eens dat dit een zeer recent en pijnlijk voorbeeld is hoe institutioneel racisme naar verschillende groepen in de samenleving werkt?</p>	<p>Hoewel de situaties ogenschijnlijk vergelijkbaar zijn, laat dit verschil in uitkomsten vooral zien dat er grote verschillen zijn in de randvoorwaarden en instrumenten die bij de opvang/huisvesting van beide doelgroepen van toepassing zijn.</p> <p>Opvang voor Oekraïense vluchtelingen is veelal tijdelijk ingericht, anders georganiseerd (met een belangrijke coördinerende rol voor de veiligheidsregio's), kent een ander voorzieningenniveau, en wordt vanwege het acute en tijdelijke karakter ruimhartig</p>

			gefinancierd vanuit het Rijk. De huisvesting voor vergunninghouders is daarentegen een structurele opgave en de benodigde woonplekken zijn meer permanent van aard.
	4	Kunt u iets meer inzicht geven in hoe de 'succesvolle versnellingsactie' in de gemeente Utrecht is verlopen? Denkt u dat andere gemeenten dit voorbeeld zullen volgen? Waarom is het in de gemeente Utrecht wel gelukt om tot een versnelde toewijzing aan vergunninghouders over te gaan?	<p>De gemeente Utrecht heeft in de periode van 1 augustus tot 29 augustus 2022 vrijwel alle beschikbaar komende woningen toegekend aan vergunninghouders. Deze actie heeft geleid tot een significante versnelling in de huisvesting van vergunninghouders, en inmiddels heeft de gemeente haar opgave voor de tweede helft van 2022 behaald én de opgelopen achterstand volledig ingelopen.</p> <p>Ook de gemeente Amersfoort heeft besloten tot een versnellingsactie, begonnen op 1 november jl. Naar verwachting zullen we de resultaten van deze actie in de komende maanden terug kunnen zien in de gepubliceerde cijfers. Daarnaast hebben meerdere andere gemeenten de actie van de gemeente Utrecht met interesse gevolgd.</p>
	5	Welke andere taken ziet GS voor zich als het gaat om interbestuurlijke toezicht? In het volgende Beleidskader wordt op pagina 19 een opsomming gegeven van de kerntaken waar provincies toezicht op de uitvoering moeten houden. Het valt GroenLinks op dat deze opsomming niet overeenkomt met de opsomming van de wettelijke taken onder de IBT-kaart waar de provincie Utrecht mee werkt. Waarom is er hier sprake van een verschil?	<p>Het betreft verschillende wettelijke kaders. Het in de vraag genoemde beleidskader baseert zich op taken voortvloeiend uit het de Wet revitalisering generiek toezicht (Wrgt) en de taken die de provincie kent wat betreft toezicht in het ruimtelijk-fysieke domein. Gemeenten kennen sinds de afschaffing van de Woonwagewet in 1999 geen aparte wettelijke taak voor de huisvesting van woonwagewoners. Toezicht van de provincie betreft in dit geval dus meer toezicht op ruimtelijk-fysieke taken van gemeenten.</p> <p>Dit is in tegenstelling tot het toezicht op de huisvesting van vergunninghouders, een wettelijke taak voor gemeenten die voortvloeit uit artikelen 28-30 van de Huisvestingswet. De provincie heeft hier een specifieke toezichtsstaak op, welke volgt uit artikel 124 en 124a van de Gemeentewet.</p>
	6	Is het niet nuttig om een soortgelijk Beleidskader gebaseerd op het mensenrechtelijk kader samen met partners zoals gemeenten, mensenrechtelijke organisaties en kennisorganisaties ook op provinciaal niveau te ontwikkelen als het gaat om de opvang van asielzoekers en huisvesting van statushouders?	<p>Op Rijksniveau wordt er samen met partners hard gewerkt aan het programma 'een thuis voor iedereen'. In dit programma wordt aandacht besteed aan de huisvesting van verschillende aandachtsgroepen, waaronder vergunninghouders (en ook woonwagewoners). Op deze manier wordt integraal zorg gedragen voor een goede huisvesting van die aandachtsgroepen die het het meest nodig hebben. Hiernaast nog een extra kader ontwikkelen voor een specifieke aandachtsgroep binnen één provincie lijkt ons niet bevordelijk voor het beoogde doel.</p>

	7	<p>Naast de opvang van asielzoekers en de huisvesting van statushouders gaat het bij migratie ook om de huisvesting van buitenlandse werknemers zoals expats, arbeidsmigranten maar ook internationale studenten. Wat is het verschil tussen deze groepen als het gaat om de opvang en huisvesting maar ook de etnische en sociaal-economische achtergrond? Welke cijfers zijn bekend qua toestroom van deze groepen in de provincie Utrecht?</p>	<p>Een belangrijk verschil tussen deze groepen is het meer vrijwillige karakter van hun verblijf in Nederland en de provincie Utrecht.</p> <p>Expats, arbeidsmigranten en internationale studenten maken de bewuste keuze hun thuisland te verlaten en (vaak tijdelijk) zich specifiek in Nederland en de provincie Utrecht te vestigen. Nederland en de provincie Utrecht hebben daartegenover ook geen wettelijke plicht om hen huisvesting te bieden, hoewel er voor arbeidsmigranten natuurlijk wel een morele verantwoordelijkheid bestaat.</p> <p>Vergunninghouders zijn daarentegen asielzoekers die op grond van hun status als vluchteling met een verblijfsvergunning huisvesting verkrijgen. Hun keuze zich in Nederland en de provincie Utrecht te vestigen is geboren uit noodzaak, en als gevolg van hun status kennen Nederland en de provincie Utrecht een (internationaal-)rechtelijke plicht hen huisvesting te bieden.</p> <p>De vraag naar cijfers over de andere groepen is weinig specifiek en mede afhankelijk van de gebruikte definitie voor 'expats' en 'arbeidsmigranten'. In het rapport huisvesting arbeidsmigranten, behandeld in de vergadering van de commissie BEM van 23 juni 2021 kunt u meer cijfers terugvinden over de toestroom van deze groepen in de provincie Utrecht, uitgaande van de definitie die u kunt vinden op pagina 8-9 van het rapport.</p>
	8		
	9		
	10		